

Кажуть, у великій Книзі Життя все написано так, як має бути за найвищими законами справедливості. Але людина надто слабка, аби встояти часом під відверто жорстоким присудом долі, не впустити в себе порожнечу зневіри, не згорнути крил, які розпростерті, коли ми перебуваємо у щасті... Насправді серед нас дуже мало готових прийняти життя у всій його величч, а разом з тим – взяти на себе свідому відповідальність за кожен свій крок у ньому. Отак, щоб на біле казати біле, на чорне – чорне. Щоб якщо кохати – то одну навів, якщо народжувати дітей – то в любові, якщо дружити – то до „останньої сорочки“, якщо воювати – то за найсвятіше, якщо гинути – то тільки за Батьківщину!

От тільки смерть ніяк не вписується в рамки справедливості... Можна, звісно, зімкнувши повіки, уявити, як він – молодий, красивий, усміхнений, але трошки стомлений, перемахнувши через паркан (у нього ж немає ключа!), стрімко зайде у власноруч зведений будинок і, як зазвичай, гукне: „Ну що, дівчата, гайда до лісу!“ „А я йому скажу, ну де ж ти був так довго, мені так важко... Або ні – схоплю на руки Єміленьку й бігом до нього – показати, він же її іще не бачив. А й вже майже три! Та й інші внуки – Мілана й Аріанна – вирости. Без тебе, тату...“ – так думається знову й знову. Та ранок зазирне до ваших з мамою вікон, Ванессо, й новий день печально-тихо поверне в реальність. Понад три роки тому, 5 січня 2015-го, автобус „Богдан“, яким ІГОР КАПЛУНЕНКО, 46-річний старшина-резервист, замкомвзводу батальйону Нацгвардії імені С. Кульчицького, разом із побратимами повертав в зону бойових дій по ротації, на слизькій дорозі поблизу Артемівська зіткнувся з військовим КРАЗОМ. У страшній ДТП загинули 13 бійців. І він, Ванессо, ваш тато, – також...

ОСОБЛИВИЙ МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ

Насправді вона дуже сильна, ця тендітна молода жінка, ця його кохана донечка, Манюня, як він її лагідно називав. Татова дитина – біль згорнувши докупи, взяла на себе і клопіт з документами, й опіку над враз осиротілою мамою, й... себе в руки. Вона мусила! Знає – тато гордився б нею. Адже й для нього його дружина, син, дочка і внуки були чи не найсвятішим у житті.

...Ванесса з такою любов'ю розповідає їхню сімейну історію, що мимоволі почуваєшся у теплій казці: „Мама з татом зі школи разом. Він закохався в 7 класі, але наважився зізнатись їй набагато пізніше. Це, до речі, було 30 квітня, якраз на мамин день народження. Їхнє кохання схвалили не тільки батьки, а й учителі, що для тих часів було надзвичайним.“

Відразу після закінчення школи тато зробив мамі пропозицію одружитися. Вона, звісно, нагадала йому, що рано, треба ж далі вчитися. Але він настільки не хотів її відпускати, що все-таки добився свого. А весілля вони відгуляли також у квітні, 11-го. Наступного дня тата забрали до війська.

Мама чекала його два роки, викреслюючи дні в календарі. Вона часто згадує, як заходила до його кімнати в домі батьків, брала до рук його книжки, торкалася музичних колонок... Він же чудово грав на фортепіано, гітарі – сам навчився!“

Донька Ігоря повторила слова, які говорила про нього її бабуся, пані Тетяна: вона дуже боялася, аби син не виріс брехуном, бонгузом чи жадібною людиною. Як закодувала від тих гріхів. Він не міг зносити неправди, відтак увійшов до місцевого громадського формування „Щит“, був учасником Євромайдану, а потім постійно допомагав захисникам Украї-

Сонце для Манюні

ни, пораненим у госпіталі як волонтер, долучивши до того своїх друзів. Ігор Каплуненко – з тих людей, які народжені, щоб вести за собою. Насамперед, це означає першим приймати удар. Та поряд з цим – і володіти талантом робити життя ближніх яскравим, святковим.

– Наші мама й тато були такі молоді, веселі! Ми на них дивилися з братом і дивувалися: вони стільки прожили разом, а не втратили ніжності один до одного, – каже Ванесса. – Тато дуже оберігав маму. Я тепер думаю – це були ідеальні стосунки.

Для них, своїх найрідніших, він поспішав побудувати дім, і зробив це. От тільки сам прожив у ньому дуже мало. Він посадив сад! Він ніколи не забував про батьків! Навіть близькі дивувалися, як усе встигав.

До речі, крім музики, Ігор серйозно захоплювався фото. Навіть отримав перемогу на одному із всеукраїнських конкурсів, його роботи друкували. А вдома в Каплуненків – цілий архів фотографій найрізноманітніших жанрів. Як справжній майстер, Ігор міг встати вдосвіта й вирушити в „Олександрію“ – аби „впіймати“ неповторний кадр... „БУДЬ ПРИКЛАДОМ“

– Тато був класним, найкращим моїм другом, – продовжує свою розповідь Ванесса. – Пам'ятаю, як розказував мені про шкоду цигарок, алкоголю, наркотиків...

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

◆ ВСЕ ПРО ПОВІРКУ ЛІЧІЛЬНИКІВ

Стор. 2

◆ РЕЖИМ РОБОТИ АВТОБУСНИХ МАРШРУТІВ У ПОМИНАЛЬНІ ДНІ

Стор. 7

Білоцерківська ліськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 29–30 (13626–13627), 13 КВІТНЯ 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Тепер я прагну не втратити жодної хвилини, спілкуючись із моїми дівчатками, хоч, щоб вони так само, як я, згадували своє дитинство. Уявіть – мене ж святий Миколай аж до інституту вітав! Взагалі кожне свято було в родині казкою з купою пакунок, подарунків – її створював тато.

А як він обожнював онуків! Мріяв, коли вони виростуть,

діла цю думку, розказавши про свої неймовірні сни. Вже похоронивши батька, вона зіткнулася з серйозною загрозою для життя ще ненародженій тоді меншій донечки. „Мені приснилось, я кажу до тата: „Вийди з автобуса“. А він відповідає: „Ні, повинна жити дитинка“. І ми думаємо, – мовить жінка, – що Єміленька – це його продовження. Може, він своє життя віддав замість її. Я не знаю...“

робив. І тато пригортає її до себе. Дає пораду, підказує.

Раніше дочка їздила на моголиду до нього щотижня. Це цьогорічної весни щось розхворілися домашні... Але кожен свій день народження вона в тата: „Приїжджаю, накриваю маленький стіл і кажу: не можеш ти прийти до мене – приходжу я. Сиджу і розмовляю з ним. Я його чую! Кажу, щоб не переживав – я маму не залишу...“

А в другу ротацію він міг не їхати. Хоча... Ні, не міг. Я знайшла в інтернеті фразу, яку Ігор сказав своїй мамі: „А як я буду жити, якщо замість мене туди поїде молодий хлопчина і з ним щось станеться? Я не можу тут сидіти й дивитися, як гинуть діти. Я хату збудував, дітей народив, дерева посадив і маю вже внуків... І тепер не можу допустити, щоб ворог дійшов до мого дому і зручався з вас!“

Ванесса згадує ті страшні для неї години, коли сім'я очікувала інформацію – живий чи вже нема. Вона знала, що тато з Білої Церкви виїхав на місце призначення не тим автобусом, який потрапив у ДТП. Він із кількома друзями поїхав легковою автівкою, але, як з'ясувалося, під Слов'янськом вона поламалась. Бійці маршрутною доганяли своїх. Доганяли... власну смерть.

„Його впізнали по руках. Всі на них звертали увагу – були по-особливому красиві, та й постійно щось робили, – каже Ванесса. – Я не вірила. Але ж його руки... Тепер, коли я чую про те, що на Сході знову загинув воїн, розумію, яке це горе. І думаю – як його переживуть рідні, котрим у дім привезуть мертву рідну людину“.

Як втиснути цю молодую жінку, матір, цю дівчинку, яка так навечно втратила міцний фундамент під красивим, із ніжністю збудованим для неї світом? Вона говорить, що любить Україну і дуже хоче, щоб закінчилась війна. Але не знає, як тут далі жити, яке майбутнє очікує на її дітей. Схоже, якби був поруч тато, він би спокійно й переконливо розставив все на свої місця. Він же не сумнівався, коли йшов боронити саме цю Україну!..

Але ж ти відчуваєш, дівчинко, його, свого батька! Можливо, сонце, яке щоранку сходить над вашим домом, і є його відповідь на всі найважчі запитання. Та й чи ж усі ми, зрештою, ще не стали народом? Чи ж не об'єднають нас втрати найкращих, чи не зроблять нашу пам'ять нашою зброєю? Як там ваша Аріанна говорила перед сном: „Дідуся, не переживай, я тебе ніколи не забуду“. Хай додає вам сил, що й ми ніколи не забудемо!

Валентина Храбуст

А якось їй наснилося, що принесла татові на могилу білу-білу троянду. „Забери її, вона надто красива, аби ти її тут залишила“, – сказав на це Ігор. Виявляється, такий сон трактують як звістку про народження дівчинки. Ванесса дуже здивувалася тоді – яка ще дівчинка? В неї буде син, і вона обов'язково назве його Ігорем (до цього звали і її чоловіка).

Сльози не дають говорити далі. Але Ванесса не дозволяє їм сьогодні заважати згадувати батька. Як не дозволяє з'являтися при дітях, мамі, котрій ця втрата – далеко ще не пережита й не переплакана.

АВАРІЯ

Про своє рішення записатися добровольцем в один із батальйонів Ігор Каплуненко повідомив сім'ї у притаманний йому спосіб: „Я поїду на навчання. Така ситуація... Треба себе в форму привести“. Хоча „у формі“ він тримав себе постійно – бігав уранці, загартовувався, навіть йогою займався. Більше того, донька каже, що мав іще один прихований талант – хірург! Вона переконана, якби це було необхідно, тато в польових умовах міг би і прооперувати.

...Після першої ротації Ігор сказав своїм домашнім про тих, із ким довелося воювати: „Усі ці хлопці – мої брати. Для них двері мого дому завжди відкриті“.

піти з ними в похід. Він дуже любив Крим. І ми там бували щороку, зупинялися з наметами в горах, об'їздили стільки цікавих місць... Його старші внуки народилися в лютому одного року – пам'ятаю, як ми з братом прийшли одночасно до батьків оголошити їм, що вони стануть бабусею й дідусем! Тато купував потім однакові дитячі візочки, іграшки...

Якось я прийшла до нього й запитала, як мені виховувати дитину. Його відповідь передам і своїм дітям: „Манюня, вони будуть такисунки“.

ми, який приклад покажеш їм власним життям“. І тоді я зрозуміла, що маю стати своїм донечкам таким же другом, яким був для мене мій тато.

СНІ

Що довше живеш у цьому світі, то більше переконалися: якщо зв'язок між людьми надзвичайно сильний, він не зникає навіть в разі смерті однієї з них. Ванесса черговий раз підтвер-

речі, так звати і її чоловіка). Та пішла на УЗД, де їй підтвердили – таки буде дівчинка! Виходить, тато повідомив свою доню про це першим... Часом він приходив і каже: „Манюня, розкажи, як справи. Тільки нічого не приховуй, все кажи, як є...“ А іноді Ванессі сниться, що вона його просить, аби обняв її, адже так давно цього не

проживає приблизно 300 людей. За 4 роки, а саме стільки часу пройшло з початку забудови містечка, в „Хуторку“ народилися 10 дітей – це і є показником того, що це місце сприяє добробуту та продовженню роду.

На в'їзді до котеджного містечка мистить будівля адміністрації „Хуторка“. Голова кооперативу Олександр Володимирович ШАЛАЄВ (на фото) – дуже привітний, широким плечима чоловік. Він також тут проживає і знає всіх мешканців містечка особисто. Олександр розповів, що всі „хуторяни“ чемні й доброзичливі, завжди вітаються з посмішкою та охо-

че запитують поради, якщо щось потрібно. А ще, потрапивши до „Хуторка“, відчуваєш себе, наче в європейському місті: охайні вулички, різнокольорові таунхауси, котеджі... Особливо ввечері, коли найсучасніші LED ліхтарі освітлюють усю територію вздовж доріг, а над головою видніються зорі, – краса неймовірна.

Також адміністрація містечка потурбувалася і про безпеку жителів та їхнього майна – територія облаштована охоронною системою відеонагляду. Чи бачили ви ще десь таке село, в якому була б така сучасна охоронна система? Звичайно ж, ні. А тут вона є. Чим і пишається котеджне містечко „Хуторок“.

➡ Продовження на стор. 2

“Хуторок” – сучасне котеджне містечко поблизу Білої Церкви

“Хуторок” – нове котеджне містечко, яке розташоване в 1,2 км від Білої Церкви. А до села Фурсів можна і пішки дійти. Побувавши тут, розумієш, що нарешті і в нас почали робити щось для людей.

Тут зводяться комфортні, безпечні будинки з усіма проведеними комунікаціями за доступною ціною. Навіть звичайна сім'я, яка планує собі купити однокімнатну квартиру в місті, могла би за ті ж гроші придбати тут таунхаус – будинок з окремим входом з вулиці, гаражем і невеликим палісадником. Адміністрація дбає про своїх жителів так, неначе всі вони – єдина сім'я. А „хуторяни“, в свою чергу, також облагоуджують свій рідний „Хуторок“. Ось, наприклад, оригінальна зупинка при в'їзді безоплатно виготовлена жителями містечка Іриною й Вадимом, котрі проживають по вулиці Одеській, за що їм всі дуже вдячні. Тепер, чекаючи на маршрутку, люди зможуть сховатися від дощу чи сонця.

Нині на території містечка „Хуторок“ заселено 157 жилих одиниць, 1/5 з яких – котеджі, а інші – таунхауси. Тобто тут

Свято писанки

З нагоди Великодня в місті відбулося Свято писанки.

Від імені міського голови Геннадія Дикого білоцерківців привітала його заступник Інна Новогребельська, побажавши кожній оселі миру, злагоди та Божого благословення.

Поздоровили земляків також священник Спасо-Преображенського кафедрального собору Сергій Сиротинський та Благодійний Білоцерківський патріархату УПЦ Київського району патріархату, настоятель церкви Покрови Божої Матері Микола Гопайнич та інші.

Всім, хто завітав на свято, було презентовано об'єднану концертну програму Центру творчості дітей та юнацтва «Соняшник» і дитячого церковного хору Спасо-Преображенського кафедрального собору.

Виступили також дитячий духовий оркестр школи мистецтв №6 (керівник – Станіслав Жуковський), вихованці недільної школи парафії Покрови Божої Матері, хор церкви Святого Петра Кални-

шевського, вихованці шкіл мистецтв №1 та №5, Центрів дитячо-юнацьких клубів за місцем проживання «Дивосвіт» та «Прометей», які провели для охочих і майстер-класи з виготовлення вітальних листівок та розпису писанок. Крім того, вчили дітлахів розмальовувати писанки художники-краєяни Валентина Коробко, Людмила Красніцька-Луцик та представники «Соняшника».

Спеціальну виставку до Великодня організувала Центральна бібліотечна система.

Особливу радість у маленьких білоцерківців викликав живий куточок, представлений зоопарком «Олександрія». Білоцерківський клуб голубівників «Рось» організував виставку декоративних голубів.

Протягом дня на території парку ім. Т. Шевченка функціонувала велика кількість тематичних фотозон. Святокового настрою додав арт-проект «Білоцерківська писанка».

З офіційних джерел

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

ЧОЛОВІК, 40 років: Хвилює розвиток міста в плані його енергозбереження.

– За минулий, 2017, рік місто зекономило 10% енергоносіїв, порівняно з 2016-им. Це десять мільйонів гривень. А завдяки міській програмі підтримки ОСББ вже 4 організації співвласників багатоквартирних будинків мають відшкодування від держави й міської влади.

В цьому році ми збираємось замінити близько 3,5 тисячі вуличних світильників на світлодіодні, що вдвіть зменшує витрати електроенергії.

З ІНТЕРНЕТУ: Надійшло багато запитань про прибудинкові території, тротуари та дороги.

– Ще 2,5 року тому в Білій Церкві було 150 км ґрунтових доріг, які взагалі ніколи не бачили покриття. Так само і прибудинкові території. З дня спорудження будинків на прибудинковій території ніхто не звертав уваги.

Тож сьогодні ми спрямовуємо і кошти, і зусилля для того, щоб привести це все до нормального, європейського стану.

Підготовлено багато проектів, що пройшли експертизу. Депутати Білоцерківської міської ради затвердили кошти на виконання робіт, які вже розпочато.

З ІНТЕРНЕТУ: Чи можна запустити громадський транспорт вулицею Заводською?

– Цю вулицю ми капітально відремонтували. І в новому конкурсі на перевезення є умови проходження маршруту №18 саме цією вулицею.

З ІНТЕРНЕТУ: Чи з'явиться освітлення по Сквирському шосе (там, де покляли новий асфальт)? І чи буде виконаний гарантійний ремонт у місцях, де просіла тротуарна плитка?

– Цього року ділянку освітимо. Там, де плитка просіла через неякісну роботу, її відремонтують. Втім, є ділянки, де просідання сталося через безкультур'я водіїв вантажівок, які просто виїжджають на тротуар. Цього року поставимо обмежувачі.

З ІНТЕРНЕТУ: На колишній вулиці П. Запорожця мешканці самовільно встановили «лежачі поліцейські». Чи можна їх прибрати?

– Хтось просить, щоб ми встановили «лежачі поліцейські», інші скаргяться, що через це руйнуються будинки. Як по-іншому можна обмежити швидкість руху водіїв? Ми чекаємо відповідних постанов Кабінету Міністрів, щоб у місцях зосередження пішоходів, де водії перевищують швидкість, встановити камери з автоматичною фіксацією швидкості.

З ІНТЕРНЕТУ: Біля будинку по вул. Леваневського, 75 ростуть старі тополі, коли сильний вітер – падають гілки. Чи можна з цим щось зробити?

– Всі ваші звернення щодо старих та сухих дерев я передав у департамент ЖКГ, щоб продовжили роботу з обрізки дерев.

ЧОЛОВІК, 50 років: На масиві Піщаному є недобудова на 4 під'їзди, забиті палі і все. Може, побудувати об'єкт? Ми сподіваємося, що ви це діло «прокрутите».

– Не в моїх правилах щось «прокручувати». Разом з тим, ми виготовили проектно-кошторисну документацію на новий дитячий садочок. Вона зараз на експертизі. Орієнтовна вартість будівництва – 60 мільйонів гривень.

З ІНТЕРНЕТУ: Скільки ще нам дихати викидами з підприємства за адресою:

Томилівська, 72, яке належить пану Рабенку В.Б.?

– Я дав доручення ДЖКГ перевірити даний об'єкт. Але в місті не було обладнання, яке

могло б зафіксувати саме перевищення викидів тих чи інших шкідливих речовин. На сьогодні Білоцерківська міська рада проголосувала і виділила кошти на придбання такого обладнання. Після цього зможемо притягнути до відповідальності порушників.

З ІНТЕРНЕТУ: Коли почнуть їздити більші автобуси, типу Ataman?

– У квітні. Має відбутися конкурс, в умовах якого в обов'язковому порядку, виписані автобуси саме більшої пасажиромісткості. Нині підприємство «Транссіті» підписало з містом інвестиційну угоду, повністю її виконує, й автобуси поступово з'являються в мережах міста.

ДІВЧИНА, 19 років: Що із сортуванням сміття в нашому місті?

– Біла Церква одна з перших почала цю роботу і вже близько 5 років сортує абсолютно все сміття, яке надходить на полігон твердих побутових відходів. У місті встановлено вже 1700 контейнерів. Наступним етапом є контейнери для роздільного збору. Тому я прошу мешканців не хвилюватися. Шкідливі відходи та ті, які можна відправити на вторинну переробку, на сьогодні на полігон не потрапляють.

ЗАПИТАННЯ З ІНТЕРНЕТУ: Чому маршрутка №21 не зупиняється на Київському кругу?

– Я розумію, що пасажиром дуже зручно, коли маршрутка зупиняється там, де їм потрібно. Але, вибачте, існують правила дорожнього руху. І саме в таких місцях заборонена зупинка і стоянка автомобільного транспорту.

ТАМАРА ІЩЕНКО: На вул. А. Шептицького, 68 сніг перетворився на стоячу воду та болото. Стік перегородив доступ до приватного будинку. Допоможіть.

– Це яскравий приклад ситуації, коли надають дозволи будувати приватні будинки в зоні багатоповерхової забудови. І тоді, щоб прокласти, наприклад, зливу каналізацію від багатоповерхового будинку, обов'язково потрібна згода власника приватної ділянки.

Єдиний шлях у вашому випадку – домовлятися із власником того будинку. А ще можете запитати про це у тих, хто дав дозвіл на будівництво без генплану і цим породив такий комунальний хаос.

АННА ТКАЧЕНКО: Буд. Шевченка, 146. Сміття вивозять невчасно, ліфт у жалюзі-машині (брудний, зібраний зі шматків ДСП), з підвалу постійно смердить. За що платимо в ЖЕК такі кошти?

– Щоб змінити цю ситуацію, ви маєте звернутися письмово до головного інженера свого ЖЕКу, Олега Лясківського. Адже, за моєю інформацією, на сьогодні там не мають жодної скарги. Буде офіційне звернення – сформується комісія, і проблему вирішуватимуть.

“Хуторок” – сучасне котеджне містечко поблизу Білої Церкви

Початок на стор. 1

Ще однією перевагою „Хуторка” є сучасна організація. Добре освітлені вулиці, організований вивіз сміття тощо. Якщо жителям необхідні послуги сантехніка, електрика чи слюсаря, адміністрація протягом години

зупиняються на „Хуторку”. Спочатку, звичайно, це було проблематично. Тепер зробили зупинки, і водії маршруток вже знають, де зупинка „Хуторок-1” – біля таунхаусів, а де – „Хуторок-2” (другий заїзд), – розповідає Олександр Володимирович.

У 2018–2019 роках планується асфальтування та благоустрій доріг.

За проектами територія „Хуторка” розрахована на 7500 людей – це близько 3400 будинків. Щодо інфраструктури, то і про це адміністрація потурбувалася. Вже найближчим часом планують відкрити п'ять магазинів, кав'ярню. А поки що жителі скуповуються в місті. При в'їзді до містечка побудують великий басейн, не забули і про спортивний майданчик та тренажерний зал. Дитячий майданчик у „Хуторку” вже є, біля нього висаджені дерева. Вони ще маленькі, але це – питання часу. Минулого року висадили багато кущів бузку, неймовірна краса буде панувати тут, коли вони всі розцвітуть. Мама з візочками зі своїми дітьми зможуть

може вирішити

ці питання. Як котеджі, так і таунхауси, забезпечені електроенергією, індивідуальними системами опалення, всі інші інженерні комунікації, зокрема водопровід і каналізація, – централізовані. При виникненні будь-яких комунікаційних проблем, пов'язаних з водопостачанням або подачею електроенергії, варто лише зателефонувати адміністрації, і вони будуть вирішені в найкоротший термін.

Щодо сполучення з містом, то маршрутна таксі їздять кожні 7–8 хвилин. Всі маршрутки, які їдуть у Чмирівку, Матюші, Безугляки,

зустрічатись у затишному місці на дитячому майданчику, де недалеко розташовані магазинчики і можна буде купити все необхідне. Люди, які живуть тут, пишаються своїм домом, адже затишок, безпека та комфорт – головне для сім'ї.

Наталья Коваленко

Все про повірку лічильників

Практичний досвід використання побутових лічильників води доводить свою доцільність і ефективність, оскільки саме вони дають можливість реально економити кошти й опалювати лише кількість фактично спожитої води. Тому радимо споживачам один раз встановити якісний лічильник та своєчасно проводити його повірку.

У багатьох необхідність повірки лічильників води викликає невдоволення. Але нічого не вдієш, повірка лічильників води є обов'язковою та виконується згідно з міжповірочним інтервалом, вказаним у технічному паспорті приладу, але не менш як один раз на 6 років, як зазначено в ст. 6 Закону України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання».

ДЛЯ ЧОГО ЦЕ ПОТРІБНО?

Повірка лічильника води здійснюється, насамперед, у ваших інтересах. Адже лічильник води – складний технічний пристрій, який з часом зношується та зазнає впливу з боку зовнішніх факторів, таких як зношення матеріалів, потрапляння сторонніх домішок тощо. Крім того, термін служби водомірів не вічний, у середньому він становить 10-12 років. Це означає, що з часом показники лічильника можуть значно відрізнятись від реального об'єму споживання: у бік зменшення чи збільшення. А оскільки покази лічильників води використовуються під час розрахунків у сфері комунальних послуг між споживачем та постачальниками послуг, лічильники повинні зберігати свої метрологічні характеристики.

ЩО ТАКЕ ПОВІРКА?

Під час повірки встановлюється придатність лічильника до застосування на підставі результатів контролю його метрологічних характеристик. Якщо метрологічні характеристики не виходять за допустимі межі, лічильник визнається придатним для подальшої експлуатації.

ЯК ПОВІРИТИ ЛІЧИЛЬНИК:

Ви отримали повідомлення про необхідність повірки лічильника?

«БІЛОЦЕРКІВВОДА» - джерело життя нашого міста. Ми працюємо для вас!

НА ЩО ЗВЕРТАТИ УВАГУ ПІД ЧАС КУПІВЛІ ЛІЧИЛЬНИКА?

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. №163 «Про затвердження Технічного регламенту засобів виміральної техніки», при купівлі лічильника води запитуйте у продавця копію декларації про відповідність та перевіряйте наявність відтиску тавра про повірку в паспорті за його номером.

Також зверніть увагу на нанесення необхідного маркування:

- знак відповідності вимогам Технічного регламенту при виробництві лічильників,
- лічильник вироблений в Україні,
- лічильник вироблений у Євросоюзі.

Пам'ятайте: якщо ваш лічильник пошкоджений, є тріщини, зірвана плomba – придатним для роботи його не визнають!

Порада: Згідно з паспортом лічильника, середній термін його служби – 12 років. Відповідно, якщо вашому лічильнику більше 10-12 років, він може не пройти повірку, тому рекомендується встановити новий.

Прес-служба ТОВ „Білоцерківвода”

Щиро вітаємо невтомного, справедливого, відданого своїй справі голову Білоцерківської міської ради Організації ветеранів України ВАСИЛЯ ДМИТРОВИЧА ВОЛОЩЕНКА з Днем народження!

Летять роки в міжзоряний політ,
Але душа нехай про це не знає!
Нехай так буде ще з півсотні літ,
І хай бадьорість Ваша не згасає!
Хай доля Вам відсипле ще сповна

І радості, й наснаги, і здоров'я,
Нехай завжди в душі цвіте весна,
І серце зігрівається любов'ю.

З повагою – колеги, друзі!

З Днем народження!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у квітні:

- В.М. Архипенко, Л.І. Мандзюк, З.О. Конвісер, Н.О. Білоконь, О.Д. Сіроштан, М.Д. Гаєва, І.К. Нікітін, Н.П. Вологовська, М.М. Тертична, В.І. Ткаленко, І.Ф. Захаров, М.Ф. Саменко, В.Я. Лимар, В.І. Васильєва, Н.І. Шевченко, В.П. Костина, Н.А. Рязанова, Н.А. Раковська, В.М. Ракочна, Л.В. Батракова, П.В. Власік, М.М. Терещук, М.В. Волошина, І.П. Лісничий.**

Хай у серці Вашій весна процвітає,
Хай Матір Пречиста на крилах тримає,
Хай Господь дарує надію й тепло
На многії літа, на щастя й добро.

З повагою – В. Волощенко, голова міської ради ОВУ

МОНЕТИЗАЦІЯ ПІЛЪГ НА ПРОЇЗД – МЕРИ МІСТ ВИРІШУВАТИМУТЬ, ЧИ ДАВАТИ ГРОШІ, ЧИ ЗАЛИШИТИ ВСЕ, ЯК Є

На гарячу лінію Кабінету Міністрів України «15-45» надходили непоодинокі скарги про те, що пільговикам – чорнобильцям, учасникам бойових дій, дітям з багатодітних сімей, ветеранам військової служби, особам з інвалідністю тощо – відмовляють у безоплатному проїзді в громадському транспорті. З іншого боку, частими були нарікання перевізників, які заявляли про свої фінансові втрати, бо за щось потрібно ремонтувати транспортні засоби та підтримувати їх у належному стані.

Уряд нещодавно ухвалив збалансоване рішення, затвердивши Порядок монетизації пільг на проїзд та рекомендувавши органам місцевого

гроші людям на проїзд на руки чи залишити все, як є зараз.

Кожен регіон має визначити середню вартість поїздки саме в цій області і, вже виходячи з рівної кількості поїздок, з а т в е р д и т и мінімальну гарантовану суму виплати за формулою: середню вартість поїздки в місцевому транспорті помножити на соціальну норму поїздок. Люди матимуть змогу використовувати кошти на свій розсуд: хтось може витратити їх на декілька десятків поїздок у трамваї, а комусь буде вигідніше три рази скористатися таксі.

самоврядування змінити філософію як у відношенні до пільговиків, так і до перевізників. Люди повинні отримувати гроші на руки і самостійно оплачувати проїзд у тому чи іншому громадському транспорті на міських, приміських та міжміських маршрутах.

Протягом двох місяців – до 1 червня 2018 року – обласні державні адміністрації мають затвердити розміри щомісячних виплат пільговикам. А органи місцевого самоврядування – міські, районні та селищні ради – повинні вирішити: давати

для цього кошти.

За попередніми підрахунками Мінсоцполітики, в середньому на людину в місяць на проїзд потрібно 150–200 гривень. Щоб не створювати зайвих незручностей для громадян, запропоновано синхронізувати дані Пенсійного фонду та органів соціального захисту населення: кошти пільговикам можуть надходити на їхні рахунки, де вони отримують свої соціальні виплати – пенсії, допомогу тощо.

Місцеві бюджети, завдяки урядовій децентралізаційній реформі, зросли вдвічі – з 146,6 млрд грн у 2016 році до 231 млрд грн у 2018-му. Тому аргументи про брак коштів на монетизацію пільг на проїзд Урядом не сприймаються. Завдання органів місцевого самоврядування – зробити рішучий крок вперед, і, сповідуючи соціальний відповідальність, виплачувати пільговикам реальні кошти на проїзд.

Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БОЛЕТЕНЬ №11 (679) управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради
Управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради повідомляє:

1. Рішенням Білоцерківської міської ради від 29.03.2018 р. №2034-48-VII «Про затвердження об'єкта міської комунальної власності по вул. Росьова, 6, до приватизації шляхом викупу» затвердженої об'єкт, що підлягає приватизації шляхом викупу, а саме:

№ п/п	Об'єкт приватизації	Площа, м ²	Адреса об'єкта приватизації
1	Нежитлове приміщення	25,80	м. Біла Церква, вул. Росьова, 6

Довідки за тел.: 5-35-31, 5-86-74.
Р. Гребенюк, начальник управління комунальної власності та концесії

Білоцерківський будинок органної та камерної музики

19 квітня 18.00

Національна заслужена **Капела** бандуристів України імені Георгія Майбороди

Художній керівник та головний диригент народний артист України **ЮРІЙ КУРАЧ**

Найстарший творчий колектив України проводить святковий гастрольний тур, присвячений 100-річчю від дня створення. В його рамках Національна капела бандуристів України ім. Г. Майбороди має на меті протягом 2018 року відвідати всі обласні та найбільші районні центри України.

Вперше до Білої Церкви капела приїжджає з художнім керівником, народним артистом України Юриєм Курачем, який по праву визнаний одним з найкращих європейських фахівців у галузі хорового співу.

Національна капела бандуристів має свою неповторну творчу особливість – усі артисти співають і одночасно грають на бандурах. Філігранна відшліфованість кожного номера, величний повчальний, драматичний, часто сумний характер творів, поєднаний з іскрометним гумором, елементами сучасного веселого шоу, козацьке характерництво – все це не може не вражати, не заворожувати глядачів.

На вас чекають найкращі твори капели бандуристів! Не пропустіть!

19 квітня в Білоцерківському будинку органної та камерної музики о 18.00 зустрінемо сторіччя славетного українського колективу разом!

Режим роботи міських автобусних маршрутів у поминальні дні – з 14 квітня по 17 квітня
Режим роботи: початок – о 8.00

Місце зупинки	№ маршруту	К-ть машин	Автобусний маршрут слідує за затвердженою схемою до вулиць:
14 квітня 2018 року до зупинки «Кладовище «Сузій Яр»			
Гайок	№13	всі	За маршрутом
	№22	6	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№6	4	
Сіневий прорив	№16	5	вул. Першотравнева, Київська, Сухоярська
	№19	всі	За маршрутом
Роток (ЗАТ «Росава»)	№18	6	вул. Логінова, Привокзальна, Київська, Сухоярська
	№2 А	2	вул. Рибна, І. Кожедуба, Осипенка, Київська, Сухоярська
	№3	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№4	4	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
пл. Соборна	№4	4	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
Житловий масив «Тарашанський»	№11	всі	За маршрутом
	№5	2	вул. Зарська, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська, Сухоярська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
Житловий масив «Піщаний»	№6	4	
	№3	3	вул. Дружби, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№16	6	
вул. Лісова	№14	5	вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№25	6	вул. Київська, Сухоярська
вул. В. Стуса	№14	5	вул. Першотравнева, Київська, Сухоярська
	№8	5	
Залізничний вокзал	№17	7	вул. Селянська, Дружби, Київська, Сухоярська
	№8	8	вул. Шевченка, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська, Сухоярська
4-й мікрорайон	№7	8	вул. Осипенка, Київська, Сухоярська
	№22	12	
ПК «Росава»	№5	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№4	5	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
пл. Перемоги	№4	5	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№17	4	вул. І. Кожедуба, Осипенка, Київська, Сухоярська
вул. Івана Кожедуба	№25	2	вул. Глинна, Київська, Сухоярська
	№21	9	вул. Восходина, Сквирське шосе, Київська, Сухоярська
вул. Семашка	№21	9	вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська, Сухоярська
вул. Томілівська	№21	6	вул. Я. Мудрого, Київська, Сухоярська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська, Сухоярська
Урочище «Товста»	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська, Сухоярська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська, Сухоярська
15 квітня 2018 року до зупинки «Кладовище «Старе Київське», «Нове Київське №2»			
Гайок	№13	всі	За маршрутом
	№22	6	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
	№6	4	
Сіневий прорив	№16	5	вул. Першотравнева, Київська,
	№19	всі	За маршрутом
Роток (ЗАТ «Росава»)	№18	6	вул. Логінова, Привокзальна, Київська, Сухоярська
	№2 А	2	вул. Рибна, І. Кожедуба, Осипенка, Київська, Сухоярська
	№3	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	4	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Соборна	№4	4	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
Житловий масив «Тарашанський»	№11	всі	За маршрутом
	№5	2	вул. Зарська, Павличенко, бульв. М. Грушевського, Київська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
Житловий масив «Піщаний»	№6	4	
	№3	3	вул. Дружби, вул. Я. Мудрого, Київська
	№16	6	
вул. Лісова	№14	5	вул. Я. Мудрого, Київська
	№25	6	вул. Київська
вул. В. Стуса	№14	5	вул. Першотравнева, Київська
	№8	4	
вул. Сіневих стрільців	№17	7	вул. Селянська, Дружби, Київська
	№8	8	вул. Шевченка, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
4-й мікрорайон	№7	8	вул. Осипенка, Київська
	№22	12	
ПК «Росава»	№5	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	5	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Перемоги	№4	5	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
	№17	4	вул. І. Кожедуба, Осипенка, Київська
вул. Івана Кожедуба	№25	2	вул. Глинна, Київська
	№21	9	вул. Восходина, Сквирське шосе, Київська
вул. Семашка	№21	9	вул. Я. Мудрого, Київська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
вул. Томілівська	№21	6	вул. Я. Мудрого, Київська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
Урочище «Товста»	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
16 квітня 2018 року до зупинки «Кладовище «Старе Зарічанське»			
пл. Соборна	№3	2	За маршрутом
	№16	5	
Житловий масив «Тарашанський»	№17	7	За маршрутом
	№3	2	За маршрутом
ПК «Росава»	№3	2	За маршрутом
	№6	8	За маршрутом
Гайок	№6	8	За маршрутом
	№14	всі	
вул. Лісова	№17	2	За маршрутом
	№8	2	пл. Соборна, вул. Дружби
4-й мікрорайон	№8	8	вул. Шевченка, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
	№7	8	вул. Осипенка, Київська
Житловий масив «Піщаний»	№6	4	
	№3	3	вул. Дружби, вул. Я. Мудрого, Київська
Сіневий прорив	№16	5	вул. Першотравнева, Київська,
	№19	10	за маршрутом
Роток (ЗАТ «Росава»)	№18	5	вул. Логінова, Привокзальна, Київська
	№2 А	2	вул. Рибна, І. Кожедуба, Осипенка, Київська
	№3	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	3	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Соборна	№4	3	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
Житловий масив «Тарашанський»	№11	9	за маршрутом
	№5	2	вул. Зарська, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
	№4	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська

Місце зупинки	№ маршруту	К-ть машин	Автобусний маршрут слідує за затвердженою схемою до вулиць:
16 квітня 2018 року до зупинки «Нове Київське №1»			
Гайок	№13	всі	За маршрутом
	№22	6	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
	№6	4	
Сіневий прорив	№16	5	вул. Першотравнева, Київська
	№19	всі	За маршрутом
Роток (ЗАТ «Росава»)	№18	6	вул. Логінова, Привокзальна, Київська, Сухоярська
	№2 А	2	вул. Рибна, І. Кожедуба, Осипенка, Київська, Сухоярська
	№3	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	4	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Соборна	№4	4	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
Житловий масив «Тарашанський»	№11	всі	За маршрутом
	№5	2	вул. Зарська, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
Житловий масив «Піщаний»	№6	4	
	№3	3	вул. Дружби, вул. Я. Мудрого, Київська
	№16	6	
вул. Лісова	№14	5	вул. Я. Мудрого, Київська
	№25	6	вул. Київська
вул. В. Стуса	№14	5	вул. Першотравнева, Київська
	№8	5	
Залізничний вокзал	№14	5	вул. Першотравнева, Київська
	№8	5	
вул. Сіневих стрільців	№17	7	вул. Селянська, Дружби, Київська
	№8	8	вул. Шевченка, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
4-й мікрорайон	№7	8	вул. Осипенка, Київська
	№22	12	
ПК «Росава»	№5	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	5	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Перемоги	№4	5	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
	№17	4	вул. І. Кожедуба, Осипенка, Київська
вул. Івана Кожедуба	№25	2	вул. Глинна, Київська
	№21	9	вул. Восходина, Сквирське шосе, Київська
вул. Семашка	№21	9	вул. Я. Мудрого, Київська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
вул. Томілівська	№21	6	вул. Я. Мудрого, Київська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
Урочище «Товста»	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
	№6А	2	вул. Коновальця, Сквирське шосе, Київська
17 квітня 2018 року до зупинки «Кладовище «Старе Київське», «Нове Київське №2»			
Гайок	№13	8	За маршрутом
	№22	4	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
	№6	4	
Сіневий прорив	№16	5	вул. Першотравнева, Київська,
	№19	10	за маршрутом
Роток (ЗАТ «Росава»)	№18	5	вул. Логінова, Привокзальна, Київська
	№2 А	2	вул. Рибна, І. Кожедуба, Осипенка, Київська
	№3	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	3	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Соборна	№4	3	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	5	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
Житловий масив «Тарашанський»	№11	9	за маршрутом
	№5	2	вул. Зарська, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
	№4	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська

Місце зупинки	№ маршруту	К-ть машин	Автобусний маршрут слідує за затвердженою схемою до вулиць:
Житловий масив «Піщаний»	№6	4	
	№3	1	вул. Дружби, вул. Я. Мудрого, Київська
	№16	3	
вул. Лісова	№14	5	вул. Я. Мудрого, Київська
	№25	3	вул. Київська
вул. В. Стуса	№14	5	вул. Першотравнева, Київська
	№8	4	
Залізничний вокзал	№14	5	вул. Першотравнева, Київська
	№8	4	
вул. Сіневих стрільців	№17	3	вул. Селянська, Дружби, Київська
	№8	4	вул. Шевченка, Павличенко, бульв. М. Грушевського, вул. Київська
4-й мікрорайон	№7	6	вул. Осипенка, Київська
	№22	10	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
ПК «Росава»	№5	2	пл. Соборна, вул. Я. Мудрого, Київська
	№4	3	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
пл. Перемоги	№4	2	бульв. Олександрійський, вул. Я. Мудрого, Київська
	№17	4	вул. І. Кожедуба, Осипенка, Київська
вул. Івана Кожедуба	№25	2	вул. Г

„ОЛЕКСАНДРІЯ” чарує своєю красою завжди: і ранньою весною, коли тільки зійдуть сніги, зазоріють на галявинах перші квіти, і в травні, пишачись духмяним буйноцвіттям, вистелюючи повсюди різнобарвні килими трав. Влітку парк дарує вхожому сюди казкові пахощі, вабить розкішною

на Великій галявині. Квіти цього дерева дуже красиві, оригінальні. Вони дійсно нагадують розквітлі тюльпани.

В парку чимало місць, звідки відкриваються чарівні краєвиди. Слід звернути увагу ось на такі: неподалік колони „Луна”, поглянувши на Рось, на Заріччя, можна побачити

й зачарування.

Щоб прикрасити „Олександрію”, Браницькі купували екзотичні рослини в різних розсадняках. Згодом вони створили власний розсадник, у якому вирощували дерева та кущі і для висадження в своєму парку, й на продаж. Із цього розсадняка Марія Євстратіївна

Позмагатися з лелеками

Погодьтесь, весну творять не тільки сонце, що стало лагіднішим, довші дні й нахабна молода зелень, котра так стрімко йде в розвій, а й цілком конкретні життєві події. Вони щось таке роблять із вашим серцем, й воно безпомилково їй впізнає. Вони здатні схвилювати, спокусити, заінтригувати, спровокувати... Такою подією, безсумнівно, стала виставка картин білоцерківських художників ДМИТРЕНКІВ (на фото), що діє в місцевому краєзнавчому музеї.

Відкриваючи експозицію та знайомлячи земляків з авторами, директор музею Людмила Діденко назвала їхні роботи унікальними. Важко не погодитися з таким найвищим ступенем оцінки. Хоча б тому, що Олександр і Тетяна Дмитренки та їхній син Нікіта – художники-професіонали, котрі блискуче володіють таємницями живопису, а відтак і високим правом створювати їх самим.

Крім того, батько й син відкриваються нам через абстракціонізм, аби тільки сприйняти який, потрібно бути, щонайменше, людиною вільною, незашореною. Чи ж не унікальне явище нині?

Щодо картин пані Тетяни, то сама за себе (й за її винятковість) говорить назва жанру, в якому працює художниця – єдина в Україні, котра творить у ньому послідовно. Це чарівний і мегаскладний троплей. Попри французьке коріння, оцінити шедеври Тетяни Дмитренко зможе кожен... якщо відчуває в собі талант ювеліра.

Звісно, оманливою є спроба описувати словами те, що художник зображає фарбами. Ми можемо тільки трішки підштовхнути вас, вельмишановні читачі, піти до музею й самому подивитися експозицію. Відтак – поділитись думками авторів полотен, почутих під час церемонії відкриття виставки.

Пані Тетяна, головними героями робіт якої чудесним чином можуть стати метелики, листочки, тендітні дзвонички конвалії чи пір'їнка, недаремно зацитувала Ніцше: „Мистецтво дане нам для того, аби не померти від істини”. Але істина, вона вважає, в кожного своя: в когось трагічна, в когось щаслива. А для художниці – це бездонна скарбничка природи, що є невичерпним джерелом її творчості. Отож, якщо й померати, то біба що від радості, „адже світ настільки багатий на красу – сиди, милуйся і малюй”, натхненно

каже майстрина троплею.

Нікіта, представник молодого покоління династії художників, схвально висловився за ідею поєднувати в межах однієї виставки різні напрямки образотворчості. Це пізнавально й просто цікаво. Дійсно: реалізм та абстракціонізм – як дві іпостасі однієї душі. До речі, картини Нікіти не мають назв. Ми поцікавилися, чому. Виявляється, це зроблено свідомо. Художник переконаний – споглядання полотна є справою інтимною, тому автор не хоче нав'язувати свої асоціації чи назви глядачеві, нехай побачить там власну історію.

Що ж до пана Олександра, то він залишився вірним собі – говорив не тільки і не стільки про творчість, як про ентузіазм-музейників, переймаючись їхніми вічними болями-бідами. Власне, це болі-біді всієї творчої інтелігенції, культури загалом. Ця катастрофічна нестача уваги і коштів, ця вбивча орієнтація профанів та нікчем від влади на минуше і споживачке... Втім, про це та низку інших тем ми говоритимемо в ексклюзивному інтерв'ю з Олександром Федоровичем, яке запропонуємо вашій увазі в одному з найближчих номерів.

А в виступі на виставці своїх робіт художник цікаво назвав її спробою створити „випадок спілкування”. Як це вдалося, стане зрозумілим після того, як глядачі „пого-

ворять” із творами Дмитренків.

Пан Олександр зауважив, що нині часто можна почути, як той же абстракціонізм називають мистецтвом сучасним або європейським (західним). І чомусь забувають, що основи так званого експериментального мистецтва заклали на початку ХХ століття українці. Ось тільки деякі їхні імена: Василь Кандицький, Казимір Малевич, Михайло Бойчук, Володимир Татлін, Олександр Архипенко. „Українці завжди були експериментаторами”, – стверджує живописець. І наводить тому яскраве пояснення. Буквально днями він бачив, як над музеєм кружляв лелека. Це таке диво, вражено ділиться побаченим Олександр Федорович. Спробуй намалювати той політ, ту висоту! Все буде фальшивим. Як не намагайся, а в лелеки вийде краше! Тому – аби передати бодай тональність, відтінки своїх відчуттів, сум'ять, переживань, думок і вражень саме в подібних випадках – українці і взяли змішувати фарби, щоб результат потім хтось понауковому назвав абстракціонізмом, конструктивізмом чи ще якимось складним, серйозним словом. Та варто придивитися пильніше – і до картини, й до самого себе – і ви таки побачите там зашифрованої у кольори й лінії весь світ. Можливо, і політ лелеки...

Валентина Храбуст

Зелені розмай чарівний

Микола Осика

зеленню рослинності, запрошує на

південну околицю, де лагідно плюскотить хвилями красуня Рось. Восени „Олександрія” сяє золотом листя. Яких тільки кольорів не вловлюють очі в таку пору! Від світло-зеленого до майже чорного, від лимонно-жовтого до темно-червоного. Облітає листя, і ось уже перші сніжинки кружляють над галявинами, над віковою дібровою, що є цінною пам'яткою природи, однією з перлин усієї України. Шумить гілля дубів, яким уже по півтора століття, а окремі патріархи налічують і того більше – 300–350 років.

Дерева наших природних лісів уміло поєднуються з породами екзотичними, що прибули сюди з Північної Америки, Середньої та Південної Європи, Далекого Сходу. Всього на території „Олександрії” росте близько 900 видів і форм дерев та кущів, а також понад 800 видів і сортів трав'янистих рослин.

Екзотів у парку дуже багато, але відвідувачам чомусь найбільше запам'ятовується тюльпанове дерево, що росте

Фото Ростислава Маленкова

церкву Марії Магдалини. А йдучи біля джерела „Лев”, є нагода помилуватися видом на Замкову гору, на костюл Іоана Хрестителя.

Зелені насадження підпорядковані рельєфу місцевості і являють із ним єдине ціле. Сам собою напрочуд мальовничий рельєф території парку сприяє створенню виразного за художніми якостями паркового ансамблю.

Парк створювався для тодішньої панівної верхівки у відповідності до її смаків, але талановиті народні майстри, тонко відчувачи рідну природу, надали всім парковим композиціям своєрідної краси

Браницька у 1897 році відправила експонати на виставку в Київ. Загалом виставка складалася із 108 видів, а з них 47 належали графіні з Білої Церкви.

З якого б входу (а їх чотири) ви не ступили на тинисті алеї „Олександрії”, обов'язково потрапите в царство Флори. Кожне дерево, кущик, кожна квіточка й травинка милують око, змушують повсякчас дивуватися їхній високій природній довершеності, а всі мальовничі пейзажі старого парку створюють піднесений настрій, залишають глибокі, хвилюючі враження від спілкування з прекрасним.

Гарно сміється той, хто сміється... з дитинства

Дев'ятий рік поспіль, напередодні Дня сміху, у стінах бібліотеки-філіалу №10 кілька годин без перерви лунає гучний сміх. Хочете знати, чому? Усе просто. Тут відбувається міськрайонний конкурс читців гумору «Усмійки Глазового». Цьогоріч на нього завітали 49 учасників різного віку.

Журі у складі голови – члена НСПУ, президента Міжнародного фонду імені Павла Глазового Віктора Євтушенка, та членів: режисера-постановника Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського Ольги Болховітної і головного бібліографа відділу методичної та бібліографічної роботи міської ЦБС Олександрії Нагорної, щиро насолоджувалось майстерністю, ширістю, артистичністю та теплою виконання гуморесок українських авторів. Якби хто знав, як складно членам журі було визначити переможців! Але умови конкурсу зобов'язують.

Отже, у молодшій віковій категорії (1-4 класи) переможцями стали: I місце – Катя Павловська (філіал №10, БЗШ №5), II місце – Назар Шевченко (філіал №9, БЗШ №22), III місце – Денис Ключев (філіал №6, БЗШ №23).

Серед конкурсантів категорії 5-8 класи найкращими визнали: I місце – Карина Вараді (філіал №4, БЗШ №13), II місце – Вікторія Діхтяренко (філіал №3, БЗШ №15) та Анастасія Гальченко (БСПМШ №16), III місце – Сніжана Редько (філіал №5, колегіум) і Анастасія Ященко (ЦДБ, БЗШ №3).

Старша вікова категорія цього року була представлена лише п'ятьма учасниками. Тому журі вирішило II місце не надавати. Відтак: I місце посіла Анна

Агалієва (філіал №5, колегіум), III місце – Віктор Іванович Білаш (пенсіонер, с. Мала Антонівка).

Гран-прі отримав представник старшої вікової групи – Ростислав Козаченко (філіал №10, БНВО «Ліцей-МАН»).

Традиційно всі учасники одержали подарунки та призи. Сюрпризом для Каті Павловської та Ростислава Козаченка стало запрошення виступити на концерті до Дня сміху в театрі.

Софія Нормировська

З редакційної пошти

З ними в дім приходять радість

Немає у Трушках людей, які б не знали **Надію Йосипівну Кубенку** та **Валентину Володимирівну Гайдук**. Це наші листоноші. Завжди привітні, життєрадісні, усмінені, хоч і робота в них не з легких. Адже за будь-якої погоди, і в дощ, і в хурделицю, вони йдуть до своїх передплатників. Часом саме листоноші першими протоптують стежинку до вашої хати. Вони й пенсію вчасно пронесуть, і платіжки за газ, телефон і світло.

А село у нас велике – по обидва боки річки Роставиці, тому жінкам доводиться долати довгі кілометри. Аж серце щемить, коли бачиш, як, незважаючи на негоду, вони все одно газетку принесуть. Яюсь цілий день ішов дощ.

Думаю: не піду до ящика за поштою. А наступного ранку дивлюся – газетки стримлять, і кінчики, що виглядали, намокли. Значить, ще вчорашнім дощем мені їх принесли...

Дівчата і насіння городніх культур реалізують, і „комуналку” стареньким заплатають. Одним словом, працюють з любов'ю до людей і відданістю своїй справі.

Сумлінно трудиться й завідувача поштовим відділенням **Олена Володимирівна Герасим'юк**, також привітна й уважна.

Тож нехай Господь посилає цим людям здоров'я і всіляких гараздів, адже завдяки їм до наших домівок приходять радість.

Тамара Бровченко, с. Трушки

Їти розумним – це круто!

Під таким гаслом у бібліотеці-філії №4 пройшов Всеукраїнський тижень дитячого читання.

Під час відкриття Тижня відбувся ерудит-конкурс «Чарівне намисто казок світу», на який завітали п'ятикласники БЗШ №17. Діти брали активну участь у конкурсах, вікторині та показали добрі знання українських та зарубіжних народних і літературних казок. Маленьких читайликів зацікавив конкурс на кращий ди-

тачий малюнок «Ілюстрація до казки», в якому взяли участь найменші читачі книгозбірні, котрі не тільки люблять читати, а й можуть чудово передати прочитане на папері.

Пізнавальна мандрівка «У «Барвінка» – цікава кожна сторінка» ознайомила малечу з найпопулярнішим, одним із «найстаріших» в Україні дитячим журналом, якому цьогогоріч виповнилося 90 років.

Працівники книгозбірні здійснили також бібліодесант

до БНВК ЗОШ №13 – ДНЗ, розповіли дошкільнятам про бібліотеку та правила користування книгами. Малеча залюбки гортала сторінки кольорових ілюстрованих книжечок, відгадувала загадки, брала участь в іграх та вікторинах. На згадку про зустріч бібліотекарі подарували майбутнім читачам веселі візитки-смайлики з рекламою бібліотеки та запросили разом з батьками відвідати книгозбірню.

Олена Буяненко

Громадська думка
Засновник:
Білоцерківська міська рада
Редактор
Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000000033041
Код ЗКПО 13723251
Київська міська філія ПАТ «УКРСОЦБАНК»
Білоцерківське відділення
МФО 300023
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1578 ПР
від 10.04.2014 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.